

Äänimaisemia varten tarinoita

Tarina 1

Eräässä metsässä oli lampi. Tämä lampi oli pieni. Lammen rannalla oli rauhallista. Pieni tuulen vire kävi ja aurinko paistoi. Rannalla vesi liikkui kohti rantaa ja metsästä kuului joitakin lintujen ääniä. Lammelle lensi muutama joutsen, jotka laskeutuivat lammen pinnalle. Linnut jäivät hetkeksi uiskentelemaan hitaasti lammen pinnalla. Ne kuuluivat kaukaa metsästä muiden lintujen ääniä ja hiljainen tuulen vire puhalsi. Yhtäkkiä aivan yllättäen tuuli yltyi. Tuuli sai lammen pinnan liikkumaan ja tuuli oli niin voimakas, että toinen joutsenista jäi johonkin kiinni. Joutsen hätäntyi ja alkoi räähkyä vaikertaen. Sen ystävä ei hylännyt sitä vaikka tuuli yltyi. Joutsen ystävä työnsi päänsä veden alle ja huomasi ystävänsä jääneen kiinni ihmisen veteen jättämään vanhaan perämoottoriin. Joutsen työnsi päänsä veteen ja työnsi kaikin voimin vapauttaakseen rakkaan ystävänsä. Tuuli oli kova ja ukkospilviä oli ilmestynyt taivaalle. Linnunlaulu metsässä oli loppunut. Vesi loiskusi myrskyn yltyessä ja joutsenten räpiköidessä vedessä. Joutsenet räähkyivät epätoivoisesti yrittäessään yhdessä päästä lähtemään lammelta. Vihdoin aalto löi oikeaan aikaan ja joutsenet saivat vapautettua kiinni jääneen yksilön. Joutsenet nousivat ilmaan ja lensivät pois veden loiskutessa ja myrskyn yltyessä.

Tarina 2

Rohkea lapsi lähti eräänä päivänä metsään. Hän oli karannut kotoa ja päättänyt lähteä pois, niin kauas pois ettei muistaisi enää mistä suuttui kotona lähtiessään. Hän kulki hetken ja päätyi metsään. Metsässä oli yksinäistä. Kaukaa kuului käen laulua sekä muiden lintujen ääniä. Myös suden ulvontaa kuului jostain kaukaa vaimeana. Rohkea lapsi hätäntyi ja lähti nopeammalla askeleella kulkemaan eteenpäin. Sen jäloista kuului rapinaa ja töminää, kun hän kipitti nopeasti. Rohkea poika yritti päästä mahdollisimman nopeasti pois metsästä. Metsässä kuului kummallisia ääniä. Lisäksi alkoi sataa vettä. Vesipisarat ropisivat maahan ja tuuli. Lisäksi metsästä kuului edelleen outoja eläinten ääniä: ulvomista, huhuilua, räähkymistä ja monenlaisia eläinten ääniä. Sade ja tuuli yltyivät ja rohkea poika oli hädissään. Hän hengitti raskaasti ja häntä alkoi itkettää. Metsästä kuului yhtäkkiä kaikkien äänien seasta tuttu vaimea kutsu. "Huhuu, missä olet?". Rohkea poika tunnisti äänen tutuksi ja lähti juoksemaan. Häntä oli tultu hakemaan. Hän pelastui. Samaan aikaan sadekin alkoi rauhoittua. Myös tuuli tyyntyi pikku hiljaa samaan tahtiin, kun rohkea poika käveli iloisin tömisevin askelin kohti kotia. Mennessään hän vihelteli iloisesti. Taustakuorona lauloivat metsän linnut ja tuuli.

Tarina 3

Kauan kauan sitten maata koetteli polttava kuivuus. Aurinko porotti täydellä terällä, kasvien lehdet putosivat ja kuolivat, eivätkä eläimet löytäneet vettä janoaan lievittämään. Monet eläimet vaikeroivat kodeissaan ja huokailivat ilman vettä. Ne liikkuivat vain hitaasti ja voimattomasti. Niiden kulkiessa kuului vaan vaimeaa kopsetta, raahautuvia askelia ja vaikerointia.

Rupikonna päätti lähteä kysymään asiaa Taivaalliselta hovilta apua. Se oli paikka, johon moni ei uskaltanut mennä. Muut eläimet olivat iloisia, kun rupikonna halusi lähteä ratkaisemaan ongelmaa. Rupikonna lähti liikkeelle. Matkalla kuului pöllön huhuilua, eläinten askelia ja kasvien rapinaa eläinten liikkeessä. Rupikonna ei ollut erityisen rohkea, vaan

säikkyi näitä ääniä. Matkalla kuului monenlaista. Tuulikin ujelsi pelottavasti. Erialaisten eläinten ääniä kuului.

Pian rupikonna kuitenkin saapui Taivaallisen hovin portille. Hän otti käteensä rumpupalikat ja kumautti taivaallisen hovin portilla suurta rumpua useita kertoja. Rummusta kuului kova kolina, pärinä ja kilke.

Yllättynyt Taivaallinen keisari lähetti Henkiolennon ottamaan selvää, mitä portilla tapahtui. Henkiolennot lentelivät ja suputtivat toisilleen loitsuja. Rupikonna ei kuitenkaan pelännyt, hän halusi vain saada vettä satamaan. Taivaallinen keisari oli yllättynyt, että häntä oli tullut tapaamaan yksinäinen rupikonna. katsoi parhaaksi olla armelias ja antoi Rupikongan pyynnöstä vettä. Tuskin oli Keisari puhunut, kun taivaallinen lohikäärme avasi taivaan hanat ja sade valui maahan. Ensin satoi vain vähän. Pienet vesipisarot tipahtelivat pikku hiljaa. Sade yltyi hieman muttei myrskynnyt. Lempeästi ja leppoisasti sade kasteli pikku hiljaa maata ja eläimiä.